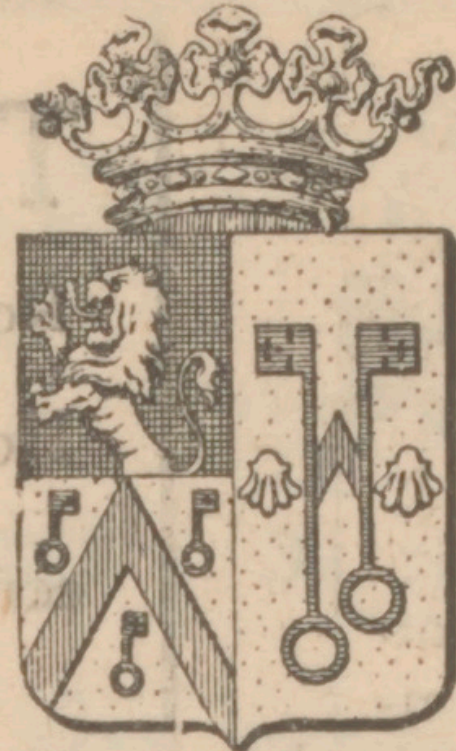

AXELSE COURANTNIEUWS- EN ADVERTENTIEBLAD VOOR ZEEUWSCH-VLAANDEREN
VERSCHIJNT IEDEKE WOENSDAG EN ZATERDAGABONNEMENTSPRIJS: Losse nummers 6 cent
Kwartaal-abonnement:
Axel binnen de kom f 1,55 Andere plaatsen f 1,75
Buitenland f 2,00Drukker-Uitgeverster: FIRMA J. C. VINK
Red. en Adm.: Axel, Markt 12, Tel. 0 1155-646
Hoofdredactie: J. C. VINKADVERTENTIEPRIJS: 8 cent per m.m.
Bij contracten belangrijke reductie.
In afzonderlijke Mededelingen 20 cent per m.m.
Kleinere advertenties (maximum 6 regels) 1-5 regels
70 cent iedere regel meer 12 cent extra.

ONREGELMATIG, maar steeds VOL AANTREKKELIJKE AANBIEDINGEN verschijnt gratis en huis aan huis in de gemeenten AXEL, ZUIDDORPE, KOEWACHT OVERSLAG, SINT JANSTEEN, ZAAMSLAG, SLUISKIL, WESTDORPE EN SAS VAN GENT dit SPECIALE

RECLAME-BLAD**Het bezoek van Hr Ms „AXEL“.**

Ondubbeltzinnig is deze laatste dagen weer de verwantschap van de Zeeuw met het water gebleken. Want al is Axel alleen in het ver verleden aan de Schelde gelegen geweest, de bevolking heeft toch weer getoond, dat zij zich nauw met de zee en de zeeman verwant voelt en op gastvrije en enthousiaste wijze de bemanning van Hr. Ms. „Axel“ ontvangen, die overigens op minstens even gastvrije en hartelijke wijze de vertegenwoordiging uit de Axelse bevolking heeft ontvangen.

DE ONTVANGST.

Vrijdagmiddag meerde de mijnenveger „Axel“ aan de ponton van de aanlegsteiger van de provinciale boot te Terneuzen en nadat de boot nog een laatste beurt had gekregen lag zij — waar de grijze schutkleur nog maar een handle of greep had vrijgelaten — brandschoon en glimmend en glanzend te wachten op de komst van de Axelse gasten.

Omstreeks kwart over vijf arriveerde de Axelse gemeenteraad met enkele andere genodigden en hun dames aan de haven, waar toen de voltallige bemanning stond aangetreden ter verwelkoming.

Commandant, Luitenant ter Zee II O.C., V. F. Th. Plas, verwelkomde zijn gasten hartelijk in een korte speech. Hij memoreerde hoe het Zuiden en ook Axel bij de marine een reputatie van hartelijkheid en gastvrijheid heeft. Toen de bemanning op de „Axel“ werd geplaatst hoopte men nu ook eens in de gelegenheid te komen persoonlijk dit Zuiden te leren kennen en nu is dit moment aangebroken. Commandant Plas betreurde het dat het helaas niet mogelijk was gebleken op Axels territorium te meren, doch dit werd door hogere instanties niet goedgekeurd. Hij hoopte dat dit echter voor het wederzijds contact geen beletsel zou blijken.

Hierna begaf het gezelschap zich aan boord, waar men met de gehele bemanning, voor zover deze niet bij de bediening assisteerde een plaatsje zocht in de diverse verblijven, waar op de eerste kennismaking enige consumpties werden aangeboden en waarbij wij reeds een eerste indruk kregen van de aandacht, die ook speciaal aan het comfort voor de bemanning is geschonken op een betrekkelijk klein schip met veel apparatuur zoals de „Axel“.

EEN RONDGANG OVER HET SCHIP.

Later bij de bezichtiging kwam dit nog meer tot uiting, evenals ook de vele technische zaken, die op dit schip zijn aangebracht. Naast de verblijven voor commandant, officieren en bemanning vonden wij op het dek de keuken, klein maar modern geïnstalleerd, geheel compleet met elektrische installatie's en koelkast, terwijl voor in het schip wasgelegenheden, toiletten en douches zijn gebouwd, compleet met warmwaterreservoirs. Hieronder beneden was de slaapzaal voor de bemanning, evenals trouwens het hele schip ook hier alles even fris fris en praktisch ingericht, met keurige kastjes voor elk lid van de bemanning.

Midscheeps vonden wij de machinekamer met de dieselmotoren voor de eigen voorziening van het schip met stroom voor de verlichting en de vele verdere apparatuur en een speciale zware diesel-generator voor het opwekken van krachtige stroomstoten ter bestrijding van magnetische mijnen, alles bijeen een ver-

nuftig geheel en een complete elektrische centrale.

Meer naar achter vonden wij de machinekamer met twee zware 12 cylinder V-dieselmotoren voor de aandrijving van het schip, dat op volle toeren een snelheid van circa 17 mijl bereikt. Een technische bijzonderheid is nog wel dat deze Werkspoor-motoren van een geheel nieuw type zijn, een geheel gelaste constructie. Ook de schroef is van bijzondere constructie — een speciaal Schelde-patent — met een verstelbare en omkeerbare spoed. Dit betekent dat dus in afwijking van de normale gang van zaken, de schroefas steeds in één richting draait en ook de snelheid van het schip door de schroefstand wordt bepaald. Ook aan een zo groot mogelijke veiligheid van de bemanning bij werkelijke dienst van het schip is gedacht. In de voorbije oorlog heeft de praktijk geleerd dat bij verloren gaan van een schip, de meeste verliezen worden geleden onder het personeel dat beneden deks is en daarom is thans de bediening van de machines zo gemaakt, dat deze naast de bediening vanuit de machinekamer ook volledig kunnen worden bediend vanaf de brug. Bij werkelijke dienst is het dus alleen bij storingen in de machines noodzakelijk dat bemanningsleden beneden deks zijn.

Teruggekeerd op het achterdek vonden wij daar de mijnenbestrijdingsapparaten, zoals de z.g. „hamer“, een enigszins boeivormig apparaat, dat ver voor het schip uit trillingen veroorzaakt en daarmee acoustische mijnen tot ontplofing brengt, een enorme rol dikke kabel, bestemd om in zee gelaten een magnetisch veld op te wekken ter bestrijding van magnetische mijnen en ten slotte drijvers die met kabels de op de bodem verankerde mijnen loswerken en naar de oppervlakte brengen.

De trap op naar het commandodek vonden wij daar ten slotte nog tal van vernuftige apparaten zoals radar, asdec, echolood, girokompas, enz. te veel om als belangstellende landrot te kunnen volgen. Het kon ons nog slechts ontzag inboezemen van de bemanning die met de bediening, het onderhoud en eventueel reparatie van dit alles is belast en waartoe ongetwijfeld een flinke dosis kennis en studie wordt vereist.

Voor op de brug zagen wij — het goud schitterend in de zon — het kleurige wapen van Axel met de sleutels en de fiere leeuw.

Wat de bewapening betreft vonden wij voor op het dek een stuk snelvuurgeschut voor 40 mm granaten en op het achterdek een lichtere editie.

Nadat alle bezoekers in kleine groepjes en onder deskundige leiding de „Axel“ van onder tot boven en van voor tot achter hadden bezichtigd volgde in groepen — de ruimte liet nu eenmaal niet toe allen aan één tafel te verenigen — een gezamenlijke maaltijd, bestaande uit een echt Nederlands en een echt Indisch gerecht. n.l. erwtensoepen bami. Dat de mannen van Hr. Ms. „Axel“ een voortreffelijke kok hebben getroffen werd daarbij overduidelijk bewezen en met ook deze ervaring rijker deed de commandant zijn gasten uitgeleide.

HET TEGENBEZOEK.

Zaterdag ontving Axel de bemanning van de „Axel“ en nadat deze met een extra bus was gearriveerd op het stadhuis, kwam de stemming en sfeer er al spoedig

Voor ieder figuur brengen wij
een GROTE SORTERING

in
COSTUUMS, Colberts
apparte Pantalons
Gabardines
JONGENS-COSTUUMPJES
LEDEREN JASSEN
BEDRIJFSKLEDING

Zonder verplichting komen wij op
aanvraag met zicthending aan huis.

Axel
Telef. 773
FA DEU
IA DEU

NOORDSTRAAT 53

specialisten in
heren- en jongenskleding.

in toen de „Jantjes“ in vrolijke stemming gezamenlijk per „Jeep-express“ de rit naar het voetbalveld maakten waar een sportieve krachtmeiding zou plaats hebben tussen een combinatie van Axelse elftallen en een matrozen-elftal van de „Axel“. De aftrap vond hier plaats door burgemeester van Oeveren, waarna echter al spoedig bleek dat de marine-mannen op sportgebied een wel wat lage dunk van Axel hadden gehad. Konden wij Vrijdagavond nog stemmen beluisteren die bezorgd vroegen of men in Axel toch wel een behoorlijk elftal in het veld bracht, zodat de gasten hun gastheren niet al te erg zouden innemen, op het voetbalveld bleek dat de zorgen die men zich hierover had gemaakt onnodig waren. Er kwamen echter veel groter zorgen voor in de plaats, want het bleek voor de marine lang niet eenvoudig onze Axelse voetbalcracks te passeren en althans ook doelman de Danschutter eens het nakijken te geven, wat gelukkig toch nog mogelijk bleek, waardoor althans de eer werd gered. Maar de gecombineerde Zaterdag- en Zondagvoetballers wisten het marine-doel niet minder dan 14 maal te doorboren en kwam met de monsterachtige uitslag 14-1 een einde aan deze eenzijdige maar hoogst sportieve strijd. Het Axelse publiek bleek ook marine-gezind en moedigde ook de Jantjes aan in deze voor hen ongelijke strijd. Jammer is misschien dat men voor deze gelegenheid ook in Axel niet een elftal van niet-voetballers in het veld heeft gebracht, b.v. uit gemeentepersoneel, douane of iets dergelijks. Achteraf beschouwd is het natuurlijk begrijpelijk dat de bemanning van een mijnenveger zeer weinig kans heeft tot voetballen en bij de meesten dan ook de voetbalschoenen al jaren waren weggehangen.

De stemming leed er overigens niet onder en zo ging men van het voetbalveld naar „Zomerlust“ waar de gasten een consumptie werd aangeboden, waarop met het miniatuur-treintje weer naar Axel werd gereden en in de lunchroom „Het Raedhuys“ een keurige warme maaltijd werd opgediend.

SCHEPSBEL VOOR DE RAADSZAAL EN RADIO VOOR DE „AXEL“.

Tot slot volgde nu nog een officiële ontvangst op het gemeentehuis, waarbij burgemeester van Oeveren terecht wees op het „officieel“ want zo zeide hij, wij zijn nu allen al goede bekenden en goede vrienden geworden. Op humoristische wijze schetste de burgemeester nog het ontstaan en de geschiedenis van Axel, waarna hij besloot met de mededeling dat de Axelse bevolking meende aan de bemanning van de mijnenveger Hr. Ms. „Axel“ een fraaie radio te moeten aanbieden, een mededeling die een instemmend applaus van de bemanning opwekte.

Commandant Plas dankte voor dit z.i. wel bijzonder fraaie geschenk en meende in dit geval ook niet te mogen achterblijven, waarom hij een scheepsbel aanbood als gong voor de raadszaal. Deze was echter nog niet geheel gereed, zodat dit geschenk voorlopig weer mee terug aan boord ging en eerst later definitief aan de gemeente zal komen.

Door enkele dames van de groep collectanten werd

hierop de grote Philips-radio aan de commandant overhandigd, waarna een dronk op de wederzijdse vriendschap dit officiële deel besloot.

Nadat de bemanning nu nog een uurtje gelegenheid had het Axelse Zaterdagavondleven te leren kennen en ook de Axelse Boerenkamer nog werd bezichtigd, stond te middernacht de Z.V.T.M.-bus weer gereed om de bemanning na deze vlotte en naar wij wel mogen zeggen wederzijds bijzonder prettige kennismaking, terug aan boord te brengen.

Het miniatuur-treintje, waarmee tegen een kleine vergoeding een rondrit door onze stad kon worden gemaakt tijdens de middag- en avonduren was ook een groot succes en vooral de jeugd maakte hiervan een groot gebruik.

Ook Zondag zagen wij nog weer vele Jantjes een bezoek brengen aan Axel, waaruit dus ook wel bleek dat de eerste kennismaking Zaterdag goed was gevallen.

Omgekeerd bleek ook de belangstelling van de Axelaars voor de „Axel“ groot en het gezegde van burgemeester van Oeveren dat „Axel“ ontstaan is ten tijde van de Noormannen en wij afstammen van zeerovers, kreeg een nieuwe bewijsgrond, daar Zaterdag en Zondag, volgens een ruwe schatting ongeveer 2000 mensen een bezoek aan de „Axel“ brachten. De belangstelling voor de zeevaart kan alleen zeeroovers-afstammelingen zo in het bloed zitten.

PROEFVAART OVER DE SCHELDE EN DE NOORDZEE.

Maandag was de laatste dag van het bezoek, waarop burgemeester van Oeveren met een deputatie uit de raad en enkele andere afstammelingen van de Noormannen een vaartocht met de „Axel“ gingen maken. (We zullen er hier het zwijgen toe doen welke oegenschijnlijk rasechte Axelaars deze dag verstek lieten gaan, zodat zij blijkbaar toch niet van het oude Noorse ras afstammen).

Omstreeks half tien begaf het gezelschap, bestaande uit een 16-tal personen zich aan boord, waarna de „Axel“ in de haven keerde en met flinke vaart koers zette in de richting Vlissingen. Even werd hier de haven aangedaan voor een dienstangelegenheid, waarbij wij de bekwame hand van commandant Plas konden constateren aan de vlotte wijze waarop de „Axel“ keurig naast haar in de haven gemeerde zusterschepen werd gemeerd. De tocht ging verder langs Walcheren de Noordzee op, waar enkele demonstraties werden gegeven en ook burgemeester van Oeveren en enkele andere gasten de gelegenheid werd geboden hun zeemanschap te demonstreren.

Omstreeks half twee werd de steven gekeerd en ging het op volle snelheid (circa 17 mijl, dus ruim 30 km per uur) terug in de richting Terneuzen, waar stipt volgens schema om half vier werd gemeerd.

Het ideale weer, helder, zonnig en weinig wind maakte deze tocht voor de burger-opvarenden welhaast onvergetelijk en het dankwoord van burgemeester van Oeveren aan het slot was dan zeker ook uit aller hart gegrepen.

Hr. Ms. mijnenveger „AXEL“ tijdens haar bezoek aan Zeeuwsch-Vlaanderen

(Foto Feijter-But)